

Sygn. akt I DO 61/20

POSTANOWIENIE

Dnia 5 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski

w sprawie SSN J. I.

po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu niejawnym bez udziału stron
w dniu 5 stycznia 2021 r.

wniosku SSN A.T. z dnia 19 grudnia 2020 r.

w przedmiocie wyłączenia ze składu orzekającego
na podstawie art. 42 § 1 kpk w zw. z art. 41 § 1 kpk

postanowił:

nie uwzględnić wniosku SSN A.T. o wyłączenie od orzekania w
sprawie o sygn. akt I DO 61/20.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 19 grudnia 2020 r. Sędzia Sądu Najwyższego A.T. wniósł
o wyłączenie go od orzekania w sprawie o sygn. akt I DO 61/20.

Sędzia A.T. wskazał, jako okoliczność uzasadniającą wyłączenie fakt, że
kilkakrotnie w swoich wypowiedziach telewizyjnych i prasowych odnosił się do
kwestii sędziów orzekających w czasie stanu wojennego oraz przedstawiał swój
pogląd co do konieczności karania zbrodni sądowych. Sędzia wskazał ponadto,
że nie jest w stanie stwierdzić czy wypowiedzi te dotyczyły bezpośrednio SSN J.
I., natomiast nie wyklucza takiej sytuacji.

Sędzia A.T. uznał, że z uwagi na podane argumenty, mogą powstać
uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności i w związku z powyższym
wniósł o poddanie tych okoliczności *ex officio* weryfikacji jego zdolności do
orzekania w przedmiotowej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 41 § 1 kpk sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Wątpliwość co do bezstronności sędziego musi mieć charakter obiektywny, uzasadniony okolicznościami konkretnego stanu faktycznego. Musi zatem zachodzić zewnętrzne, uzasadnione przekonanie, że bezstronność sędziego w danej sprawie jest wątpliwa czy zagrożona (zob. wyrok SN z dnia 17 października 2013 r., IV KK 182/13). W literaturze przedmiotu zasadnie zauważa się, że „wątpliwość co do bezstronności sędziego musi istnieć obiektywnie i poddawać się zewnętrznej weryfikacji oraz ocenie (post. SN z 11.01.2012 r., III KK 214/11, OSNKW 2012, Nr 4, poz. 40)” (D. Drajewicz [w:] *Kodeks postępowania karnego. Tom I-II. Komentarz*, red. D. Drajewicz, Legalis 2020).

Każdorazowo, sąd rozpoznający sprawę o wyłączenie sędziego od orzekania zobowiązany jest poddać analizie przesłanki warunkujące odwołanie się do instytucji określonej w art. 41 kpk. Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie wielokrotnie podkreślał, że „podstawą żądania wyłączenia sędziego na wniosek, są trwałe powiązania sędziego ze stroną albo jej pełnomocnikiem typu przyjaźń, wrogość, zbieżność lub rozbieżność interesów” (wyrok SN z dnia 25 lutego 2015 r., III KK 351/14; por. postanowienie SN z dnia 7 lipca 1972 r., I KR 12/72, OSNPG 1972, Nr 11, poz. 179; postanowienie SN z dnia 11 kwietnia 1980 r., sygn. akt VI KR 55/80, OSPIKA 1-2/1982, poz. 11; wyrok SN z dnia 17 maja 2007 r., V KK 105/06, Prok. i Pr.- wkł. 2007, Nr 12, poz. 13, s. 9). Ocena, czy *in concreto* mamy do czynienia z zachwianiem zasady bezstronności sędziego powinna być dokonywana z perspektywy postronnego, a więc zewnętrznego obserwatora.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, w ocenie Sądu Najwyższego wskazane przez wnioskodawcę okoliczności, nie są podstawą jego wyłączenia od rozpoznania sprawy o sygnaturze akt I DO 61/20. SSN A.T. nie jest w stanie jednoznacznie stwierdzić, że jego wypowiedzi telewizyjne i prasowe

dotyczyły bezpośrednio SSN J.I., a przez to czy jego przedstawiane poglądy co do sędziów orzekających w czasie stanu wojennego i konieczności karania zbrodni sądowych odnosiły się również do ww. sędziego.

Wobec tego, iż w sprawie stwierdzono brak okoliczności opisanych w art. 41 § 1 k.p.k. postanowiono jak w części dyspozytywnej postanowienia.